

stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. De fleste er foranledigede af Lønningensloven af 12. September 1919. Da Finanslovsforslaget blev fremsat, var denne Lov ikke vedtaget, og Finanslovsforslaget rettede sig derfor efter det forelagte Lønningenslovsforslag og ikke efter den vedtagne Lov. Derved er det blevet nødvendigt at foretage forskellige Ændringer.

Endvidere er der her rettet Forespørgsler til Landbrugsministeren om Østersfiskeriet, om Indtægter og Udgifter af Tipperne og Klægbanken samt Felsted Kog, men Svarkrivelserne er optrykte i Betænkningen, saa jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at omtale dem.

Hermed skal jeg anbefale de Ændringsforslag, der er stillede til § 13 af Landbrugsministeren og tiltraadte af hele Udvalget.

Andreasen: Med Tilslutning fra to ærede Medlemmer her i Tinget, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) og det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (Jacob Christensen), vil jeg gerne bringe saavel Landbrugsministeren som Finansudvalget en Tak for den Forhøjelse af Tilskuddet til Gedeavlens Fremme, som nys er omtalt af den ærede Ordfører (E. Rasmussen), og ligesom den ærede Ordfører vil jeg meget gerne henstille til Ministeren at imødekomme Ønsket om, at Administrationen af denne Bevilling overgaar til Centralforeningen af Gedeavlensforeninger her i Landet. Jeg tror, dette vil have stor Betydning for denne Sag, og jeg kan ganske tiltræde de Udtalelser, den ærede Ordfører fremsatte om, hvad Gedeavlens i disse Aar, da vi har haft store Vanskeligheder mange Steder i vort Land, har betydet for Befolkningens Forsyning med Mælk. Det kan nu ikke ses af Betænkningen, og jeg fik heller ikke af den ærede Ordførers Udtalelser noget bestemt Indtryk af, om Ministeren vil imødekomme eller paa Forhaand har lovet at imødekomme Centralforeningens Ønske, men jeg vil ligesom Ordføreren meget varmt anbefale, at Andragendet ogsaa paa dette Punkt imødekommes.

Endelig vil jeg endnu en Gang minde om den store Sag, som jeg tillod mig at omtale ved Finanslovsforslagets første Behandling, Afvandingen af Kong Mose og Svinø Nor, en Sag, som jeg haaber Landbrugsministeren fremdeles vil omfatte med den størst mulige Velvillie. Jeg kan oplyse, at ifølge de Planer, der nu foreligger

fuldt udarbejdede fra Hedeselskabets Side, er der her Mulighed for at indvinde flere Tusind Tønder Land til god Kultur for Agerbrug, og skulde det ikke være muligt inden tredje Behandling at faa en Bevilling med, haaber jeg. Ministeren vil stille sig velvilligt til Tanken om at optage en Bevilling paa den kommende Tillægsbevillingslov. Jeg benytter Lejligheden til paa ny at minde om denne Sag, og jeg stoler paa, at Ministeren vil stille sig velvilligt og hjælpe os med at faa denne store og vigtige Sag fremmet.

Vilhelm Rasmussen: Der har under den højtærede Landbrugsministers Budget været afholdt et Par Samraad, for hvilke jeg vil bringe det ærede Finansudvalg min Tak, og dernæst vil jeg gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Det første Samraad angaar vort Ferskvandsfiskeri. Dette Spørgsmaal var jeg kortelig inde paa ved Finanslovsforslagets første Behandling, og jeg fik da det Svar af den højtærede Minister, at man nu stod overfor Afslutningen af nye Kontrakter bl. a. vedrørende Fiskeriet i Furesøen, og Ministeren mente da, det vilde være rigtigt at slutte Kontrakter med Ferskvandssportsfiskerne, men dog sørge for, at der i Kontrakterne kom til at staa en Bestemmelse om, at vedkommende ogsaa skulde sørge for at udnytte Furesøen og Silkeborg Søerne paa mere økonomisk Maade. Det forekommer mig, at det er en meget uheldig Vej, den højtærede Minister tænker fremtidig at slaa ind paa. Jeg vil foretage et Tankeeksperiment. Jeg sætter, at den højtærede Minister vilde forpagte sin Gaard ud og forpagtede den ud til en københavnsk Grosserer, der interesserer sig for Jagt, saaledes at altsaa denne gode Gaard fremtidig skulde anvendes til Jagt, men dog saaledes, at den højtærede Minister i Kontrakten forpligter vedkommende Sportsjæger til ogsaa landbrugsmæssigt at udnytte Ejendommen. Jeg er bange for, at den højtærede Minister efter et vist Aaremaals Forløb ikke med Glæde vilde overtage sin Ejendom igen, naar den havde været benyttet til Jagt, selv om Jægeren havde haft en Forpligtelse til ogsaa at udnytte den landbrugsmæssigt. Men det er nøiagtigt dette. Ministeren vil gøre med Hensyn til Ferskvandet. Sportsfiskeren er intet andet end en Jæger i Enden af en Medestang, og selv om det er en uskyldig Fornøjelse at drive Sportsfiskeri, saa er det dog en